

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zelene Štajerske deželni glavar.

Navajeni smo sicer avstrijski Slovani in posebnost tudi mi Slovenci, da nasprotniki naši, majhni in veliki, domači in tuji, zasmehujejo in sumničijo naša poštena prizadevanja za povzdigo naroda slovenskega in nam podtikajo vsakovrstne namene. Zgodovina naše narodne borbe je polna taci slučajev, da so se z blatom ometavali vedno zvesti avstrijski Slovani, katerih sinovi so na tolikih boljstih prelivali svojo kri za cesarja in skupno domovino.

Vsa sijajna in niti najmanjšega madeža v tej zadevi kažejo zgodovina slovanskih narodov avstrijskih ne zabranjuje strastnim našim nasprotnikom, da ne bi se zaganjali v slovanske narode, posebno v Čeha in nas Slovence. Če se taki glasovi pojavljajo v židovskem Dunajskem časopisju, ne čudi nas to toliko, ker vemo, da v teh krogih je prvo in poglavito gaslo, udrihati po Slovanih, sumničiti ali smešiti narodni boj z upravo židovsko aroganco. Ker je to tem ljudem takorekoč vodilni njihov princip, navajali smo se že tega in nam ne sega več tako do živga.

Drugače pa je stvar, če se v takem zmislju izražajo osebe, katere bi po svojem dostojanstvu morale stati visoko nad strankami in soditi zmerno in pred vsem tudi pravično. Bolj ko kje drugod moralo bi v taci slučajih veljati gaslo, katero si je izvolil kot vodilno zvezdo jeden vladarjev presvetle naše cesarske hiše: „justitia regnorum fundamentum.“

Tega nikakor ne nabajamo v govoru, ki smo ga vzeli za predmet današnji naši razpravi, v govoru deželnega glavarja štajerskega grofa Wurmbarda, ki ga je imel v generalni debati o budgetu v preteklem tednu v državni zbornici na Dunaji. Niti ljubezen do pravice, niti politična previdnost in zmernost nista vodili grofa Wurmbarda, ko je v svojem govoru tako silno napadel narod češki in narod slovenski. Na napade na češki narod odgovoril je češki poslanec dr. Herold prav izborno in dobro posvetil z zgodovinskimi podatki gospodu grofu ter mu dokazal neresničnost in neosnovanost njegovih trditev gledé češkega naroda. Poudarjal je tudi skupnost češkega naroda z Jugoslavi, na katerih

strani bode vedno stal češki narod ter jih podpiral z vsemi svojimi silami, če bode treba skupno odbijati napade na slovanske narode.

Ker slovenskih poslancev dozdaj še nobeden ni imel besede, da odbije prav odločno v imenu slovenskega naroda neosnovani napad nemškega glavarja dvojezične štajerske dežele, kar se bode pa gotovo zgodilo, štejem si v svojo dolžnost, da prav odločno protestujemo proti natolcevanjem, katerih g. grof Wurmbardt pač nikdar ne bode mogel dokazati.

Priznamo sicer, da vsak državni poslanec ima slobodo govora, da sme prosto izraziti svoje mnenje, a grof Wurmbardt pomisliti bi bil moral, da ne govori samo kot državni poslanec, nego tudi kot deželni glavar dežele, v kateri prebiva 400.000 zvestih in zavednih Slovencev, katere so globoko morale užaliti besede njegovega deželnega glavarja.

Govoreč o narodnih prizadevanjih Slovencev in tudi Hrvatov omenjal je grof Wurmbardt lanskega shoda slovenskih poslancev v Ljubljani in splošnega prizadevanja avstrijskih jugoslovanskih narodov, da se združijo. Temu združenju so po njegovem mnenju nasprotnae državne pogodbe. A kaj so njim (Slovcem in Hrvatom) državne pogodbe, vskliknil je emfatično. Kaj so njim države? Kaj je njim naša Avstrija, če se gre za veliko bodočnost njih naroda? Tu ne gre o državnem pravu, nego o potrebah naroda in o bodočnosti. Za Avstrijo ni vse jednako, če pustimo, da se slobodno razvijajo te sanjarije in fantazije treh velikih slovanskih narodov, ker te fantazije se ne omejujejo samo na razvrstitve dežel v Avstriji, nego segajo na zunaj.

S temi besedami izrekel je gospod grof težka sumničenja, katerih mu pač ne bode mogoče dokazati, obdolžil je Slovence, o katerih lojaliteti se do zdaj nikdo še ni upal dvomiti, da imajo težnje, ki segajo preko mej našega cesarstva. Žalostno je, da kaj takega moramo čuti iz ust deželnega glavarja štajerske, v kateri je prebivalcev dobra tretjina slovenska, ki se dobro zaveda narodnosti svoje, ki pa nikdar ni zakrivila

niti najmanjšega, da bi se jej moglo očitati kaj jednacega, kakor je to storil zelene Štajerske deželni glavar.

Slovenski narod, ne samo na Štajerskem, nego povsod, kjer prebiva v svoji razkosanosti, bil je vedno zvest in neomahljiv steber prestolu v najburnejih časih in odločno je branil s svojo krvjo državo in svoje premoženje žrtvoval je za njene interese. Narod, ki ima tako čisto vest, kakor jo ima slovenski, ne pusti si od nikogar očitati taci stvari, kakor je to storil deželni glavar štajerske. V interesu miru in sprave mej posamičnimi narodi bi bilo pač bolje, da tega govora grof Wurmbardt nikdar ni govoril, kajti pač ne vemo, kateri vrsti „zmernih“ elementov bi morali pripadati, da bi take napade poslušali mirno in ljubemu miru na ljubo molčali. Če se bode na tak način izvrševala doba premirja in mirnega delovanja na gospodarskem polju in s takimi debelimi ocvirki belila suha kaša naše ravnopravnosti, potem se pač lepo zahvaljujemo za tako premirje.

Če ubogi naš narod ponižno prosi in zahteva, naj se mu da vsaj toliko pravic, da more živeti, je že preveč, to je naroden boj, kateremu treba storiti konec. Če pa visok dostojanstvenik, ki bi že valed svojega delikatnega stališča moral stati nad strankami in biti previden in zmeren v svojih javnih izjavah, govori na tak način, kakor je to storil deželni glavar štajerski, je v očeh nekaterih tak govor „wahrhaft erquickend“ in „ein Cabinetsstück politischer Eloquenz eines reifen abgeklärten Geistes“ itd., kakor se je izrazil neki oficijozni organ, v katerem že nekaj časa opazujemo močno spremembo, kadar govori o Slovanih.

Kak hrup bi nastal po vsem liberalnem nemškem časopisju, da bi n. pr. kak slovansk deželni glavar — saj jih imamo žalibog itak malo — spregovoril javno na enak način o izdajskih težnjah katerega drugega naroda, ki prebiva skupno s Slovani v kaki deželi? Akopram nas zgodovina uči, da bi celo ne trdil neresnice, preverjeni smo, da bi kar živega križali vsi židovski liberalci, ter proglasili za največjega hujskača, ki niti uro dalje ne sme sedeti na tako odličnem mestu.

Preverjeni smo, da se kaj takega ne bode zgodilo, kajti Slovani pridobili smo si v trpki šoli

LISTEK.

Kaj je učil sveti Frančišek Asiški?

(Spisal Sevnčan.)

„In einem Theile der Kirche, wir können es nicht leugnen, ist eine Orthodoxie eingekehrt, die mit ihrer Grundanschauung nicht verträglich ist und die sofort in ihrem Gefolge Heuchler hat. Alle Heuchelei, Scheinheiligkeit, kurz alles Kirchenwesen als Mittel zu egoistischen Zwecken ist zu entlarven, wo es nur möglich ist. Die wahre Religiosität zeigt sich im ganzen Verhalten des Menschen. Dies ist immer ins Auge zu fassen und von äusserem Gebahren und Schaulustungen zu unterscheiden.“ —

Nemški cesar Viljem I.

Hoch steht über aller Begeisterung, allen Enthusiasmus, selbst über alles Genie und Talent die Gesinnung.

Rachel.

Legenda nam pripoveduje, da je velel angelj noseči ženi imovitega Asiškega trgovca, da naj rodi v blevu na slami. Povila je sina, katerega so krstili na ime sv. Janeza. Mnogo Francozov kupovalo je v trgovini njegovega očeta. Občevaje z njimi

prisvojil si je deček tako temeljito njihov jezik, da se mu je obče nadelo ime: Francesco-francoz. Na željo svojega očeta posvetil se je trgovini. Do nekako petnajstega leta svoje dobe bil je mladenič vesel, živahen, življenjaradosten da celo lahkoživen.

Pripetilo se je nečega dne, da beraču, prosečemu ga miloščine v imenu božjem, odreče daru. Kesaje se pa skoro pozove prosjaka nazaj ter obdarovavši ga bogato, sklene, da odslej več ne odreče miloščine nikomur, kdor ga prosi v imenu Boga. Prebolejši opasno bolezen je jel pohajati pod milim nebom, da si opomore. Toda o tem ni mogel najti niti zabave, niti razvedrila. Samo v Bogu našel je najti zaželenega miru. Kar je ljubil preje, mrzilo mu je sedaj. Odpovedaje se vsej mladostni lahkomisljenosti, otrovilo se mu je popolnoma vesoljno duševno življenje. Samosvestno strogo pokorivši se, bila mu je od dne do dne vedno zopernjša gizdavost in pohotnost. Vse svoje imenje sploh vse, kar si je mogel pridobiti, razdal je ubožcem ter živel sam siromašno in ponižno iz ljubezni do onega, ki je siromašen prišel na svet, ki je živel siromašno.

„Draga mi ubožnost,“ dejal je, „dasi sodi ljud, da si se porodila v najnižjih slojih, navzlic temu čislam te nad vse, osobito odkar se je zvezal odrešenik moj s teboj.“ Šel je v Rim, da moli tam na grobu apostolov. Tu si mej siromašno druhaljo izbere najsiromašnejega prosjaka, zamenja svojo lepo obleko z njegovimi capami, ter jame beračiti po ulici mesta. V rodnem mestu razkričali so ga kot blaznega in razsipača. Zatorej zaprl ga je oče doma. Toda smilil se je svoji materi dobri sin, in pomagala mu je, da je mogel pobegniti. Nastanil se je izven mesta v neki votlini, čakajoč, da se sme odpovedati svoji dedščini po očetu. To se mu kmalu posreči, in odločivši krasno svojo opravo reče: „Zdaj mi je vsaj možno, da slednji dan molim z večjo pravico: „Oče naš, kateri si v nebesih!“

Frančišek živel je od takrat najstrožje. Niti 25 let star jame naukušeno propovedovati o ljubezni, koje mu je bilo prepolno srce. Prvi učenec mu je bil Leonardo, Asiški meščan. Uprašaje ga, mora li zapustiti svet, zavrne mu Frančišek: „Uprašaj Boga!“ Nato razgrne oni sveto pismo. „Ako hočeš biti popoln, prodaj vse svoje

trdega boja in narodnega trpljenja več čuta pravičnosti, nego ga nahajamo pri naših nasprotnikih, ki nas oholo prezirajo in nas sumničijo ter nam podtikajo celo izdajske namene, če drugače ne morejo. A zahtevati smemo, da se o nas in naših težnjah sodi pravično, da može, ki stojé na čelu v deželah, v katarib se bje narodni boj, ne preslepi politična strast, v kateri globoko žalijo vedno zvesto in prestolu in tudi širji svoji avstrijski domovini vedno udano slovensko ljudstvo.

Govor deželnega glavarja zelene Štajerske preveril nas je bolj nego kaj, kako potrebno je, da se Slovenci združimo res v jedno skupino, kateri na čelu naj bi stali pod žezlom starih naših vladarjev pravični in nepristransko sodeči možje, ki ne bodo naroda našega sumničili na tak način, kakor je to storil grof Wurmbrandt v svojem „državniškem“ govoru. Proti takim izjavam protestujemo odločno v imenu žaljenega slovenskega naroda.

Državni zbor.

Po šestdnevni glavni razpravi o državnem proračunu prestopila je zbornica v podrobno debato, ki je kolikor toliko odmev zaključene glavne razprave. Posebnih novostij se iz te debate ne čuje, vendar je umestno omeniti vsaj nekatere govornike in njih glavne misli.

Pri naslovu ministerski svet oglašil se je poslanec Pravoslav Trojan in tožil, da Nemci z vso silo nasprotujejo upravičenim zahtevam Čehov, da njih težnje pretiravajo in v parlamentu in izven njega ovirajo. Trojan obžaluje, da je baš češk kavalir kot pravosodni minister dovolil v to, da se vrhovno sodno oblastvo na Češkem razdeli po narodnostih, da so bili pri razdelitvah poprej skupnih zavodov Čehi prikrajšani, ker so Nemci vse obdržali, kar je poprej bilo skupnega, Čehi pa so s svojimi sredstvi morali ustanoviti si nove zavode. Češke šole so nedostadne, češko vseučilišče nastanjeno je deloma v zasebnih hišah. Češko prebivalstvo potiska se povsod nazaj, vse tožbe Nemcev so neosnovane. Notranji češki jezik je živa potreba. Notranji uradni jezik ima se ravnati po prebivalstvu in kdor hoče služiti državi, mora imeti potrebno znanje in jezikovno spretnost. Vlada mora narodu češkemu pojasniti, hoče li vstrajati na dosednji pravni najednakosti in pravni krivici, ali hoče ugoditi naroda češkega utemeljenim terjatvam. Narod češki pokazal je glede svojih zahtev veliko samozatajevanja, a bode tem odločneje terjati, da se vendar že da ravnopravnost v uradu. Izpolnitev teh zahtev je v interesu države in dinastije, ne sme se torej prav nič odlašati.

Zanimiv bil je govor poslanca Kaiserja. On se je sicer odločno izrekel proti zopetni ustanovitvi kraljevine češke, a tudi liberalni stranki povedal je veliko trpkih resnic. Rekel je: Liberalna stranka za gospodarsko reformo ni sposobna, ker je glavna zastopnica velikega kapitala, ki tlači „malega moža“. Poslanec Menger je, kažoč na razmere v Rusiji, dejal, da bode njegova stranka vlado podpirala zaradi vnanjih odnosajev. A tega ne bode storila zaradi tega, ker se v Rusiji Nemci tlačijo — kajti to se je že prej godilo — ampak zaradi tega, ker v Rusiji žide iztiravajo. Liberalna stranka, ki je steber avstrijskemu

židovstvu, si misli: Sedaj nam treba z vlado dobrimi biti, sicer bi se utegnilo še v Avstriji kaj enakega zgoditi.

Znani žalostni poslanec Wrabetz zaklical je parkrat vmes in rabil tudi izraz „ruska brutalnost“. Ta „extempore“ pa mu je zasolil poslanec Muth z opazko: da so ga (Wrabta) sami židovi volili, poslanec Kaiser pa je doslovno rekel: „Dokler sedé tukaj takšni poslanci, kakeršen je Wrabetz, ne bode avstrijska država nikdar napredovala“. Kaiser imel je sploh več dobrih momentov in tudi njegova ocena Liechtensteinovega govora ni bila napačna.

Mladočeh dr. Vašaty je izjavil, da v sedanjo vlado nema zaupanja. S Češko se postopa, kakor bi bila v izimnem stanju, mladočeški listi su preganjajo, proti društvom in shodom se samovoljno postopa. „Minister kraján“ dr. Pražak ni celih 12 let za Češko nič storil, a njegov podpis je na pogubni češko-nemški spravi, zato priporoča govornik Taffeu, naj bi ga pripravil, da odstopi. Vašaty graja potem razne nerednosti pri ljudskem številjenju in pa to, da vlada neče prevzeti čeških šol. Gimnazijo v Opavi morajo vzdrževati ubozege naroda soldi, Nemci na Moravskem pa kar plavajo v učnih zavodih. Proti šoli „Komenský“ postopal je Dunajski mestni zbor tako, da je to že rušenje humanitete. Končal je svoj rezki govor z besedami: Narodu češkemu ne treba se bati za svoj obstanek. Tudi ko te države ne bode ali bi je ne bilo, bode narod češki vendar živel. (Odobranje na strani Mladočehov.)

Poslanec mehanik Schneider je ostro grajal židovsko časnikarstvo, ki je vsemu razvoju Avstrije na kvar. Jako drastično opisaval je delovanje židovskih listov, kar je levico tako silno peklo, da je zbornico s klicem „Idimo!“ ostavila. Dr. Lueger zaklical je vmes: „Saj je najboljšje! Nikarte se vrniti!“, Schneider pa: „Le vun, adijo!“ — Schneider je potem pripovedoval, da je na svojem potovanju po Češkem s Slovani se jako dobro sporazumljal in se preveril, da so Slovani isto tako dobri protisemiti, kakor Nemci, naposled pa še izrazil svoje prepričanje, da le židovsko časnikarstvo neti narodnostni boj, ki ne dopušča družega dela.

S tem so glavni govorniki naštet, dodati bi bilo morda samo to, da je Chlumecky kot predsednik kazal veliko občutljivost in se nam dozdeva, da ni bilo opazati prave objektivnosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. junija.

Iz državnega zbora.

Predsednik poslaniške zbornice državnega zbora podal se je v Gasteinske kopeli in je torej prevzel vodstvo zbornice prvi podpredsednik baron Chlumecky. V včerajnji seji bilo je nadaljevanje debate o dispozicijskem zakladu. Ker pri točki „dospetki za skupne zadeve“ ni pričakovati večje debate, pričela se bode lahko takoj obravnava o etatu ministerstva notranjih zadev. Pri tem prišel bode tudi na vrsto predlog o odpravi izjemnih odredb, ki ga je stavil poslanec Pernstorfer.

O notranjem položaju.

Večina nemških listov poudarja potrebo, da se pričeto razjašnjevanje notranjega političnega položaja nadaljuje ter dovede skoro do osnove stalne večine. Poljski listi jednako izražajo mnenje, da

se bode približevanje Poljakov in nemške levice nadaljevalo. Ne bode nas torej nikakor osupnilo, ako se do jeseni res položaj spremeni v toliko, kakor to želijo levičarski organi. Poljaki sicer zdaj še nekako omahujejo popolnoma združiti se z levičarji, vendar imamo, žalibog, le malo upanja, da bi to ostalo dolgo in ne gojimo nikakejših optimističnih nad. Avstrijskim Slovanom bode bržkone sejeno, da bodo morali stopiti v opozicijo, katere se nikakor ne smejo plašiti.

Cesarjev poset v Pragi.

Prški list „Prager-Abendblatt“ piše o tej zadevi: „Nekateri listi donesli so vest, da se je Njega Velečastva poset Praške razstave ne samo zaradi bolezní in rekonyalescence cesarskega namestnika, nego tudi iz političnih uzrokov preložiło na drugo polovico septembra. Temu nasproti moramo poudarjati, da, kolikor je nam znano, se je poset Nj. Velečastva cesarja odložil na poznejši čas jedino le z ozirom na stanje zdravja ces. namestnika.“ — S to izjavo so zamašeni jeziki mnogim nemškim listom, ki so si dopadali v fantastični konjunkturalni politiki.

Kmetijski upori na Ogerskem.

Nemiri, ki so se godili v Battanyi, o katerih smo poročali zadnjič, so podobni nemirom, ki so bili 1. maja v Bekes-Csabi. Ker je baš sedaj čas žetve, utegnilo bi to hujskanje, ki se kaže mej najnižji sloji delavcev, biti opasno za ogersko kmetijstvo. Vlada storila je prav energične korake, da se prepreči zveza mej kmetiskim prebivalstvom in onimi socijalnodemokratskimi krogi, ki hujskajo to prebivalstvo. Preiskava je pokazala, da je bil upor pripravljen, kajti že v soboto so govorili ljudje, da se bode v nedeljo kaj zgodilo. Mej kmeti bilo je razširjeno gaslo, da v odločilnem trenutku ubijejo vsacega gospoda in vsacega žida. Vlada je odredila, da se zapró razširjevalci hujskajočih spisov.

Vnanje države.

Rusko vojno brodovje.

Po poročilih iz Peterburga bode rusko vojno brodovje, ko se dodelajo vse ladije, ki so zdaj v delu, namreč oklopnice, križarke in torpedovke, se pomnožilo za 20 ladij. V vseh ladijedelarnicah je živahno gibanje, da se kar prej mogote izvrši delo.

Makedonski Rumuni.

Turška vlada dovolila je makedonskim Rumunom, da se sme opravljati božja služba v cerkvah v rumunskem jeziku. Dozdaj opravljala se je v grškem jeziku in so bile vse prošnje za uvedenje rumunskega jezika brezuspešne, ker jim je bil ekumenski patriarh protiven.

Iz francoske zbornice.

Francosko ministerstvo dobilo je v zadnji seji glede sfere zaradi prodaje melinita zaupnico. Boj je bil pa hud, kajti vojni minister Freycinet imel je trdo stališče, ko je odgovarjal na interpelacijo. V zbornici kazalo se je s početka veliko nasprotstvo in pogostokrat segali so protivniki ministru v govor s sovražnimi opazkami. Po odločnem govoru vojnega ministra, ki je izjavil, da nobeden častnik ni prekršil svoje dolžnosti, da brambeni sistem ni oškodovan in da ima zavest, da je storil svojo dolžnost, in da mu ni mogoče ostati na čelu vojske, ako mu zbornica ne izreče svojega zaupanja, dala je zbornica potem zahtevano izjavo zaupanja in stvar je bila končana. Za izjavo glasovalo je 338 poslancev, proti njej 137.

Krvave volitve.

Kakor se poroča iz Bologne, bili so preteklo nedeljo večer v Castelguelfu povodom provincijalnih volitev krvavi izgredi. Mej pristaši zmerne kandidata Ercolanija, ki je zmagal pri volitvi, in mej pristaši podleglega socialista Barbantia prišlo je do krvavega tepeža, v katerem je bilo pet težko ranjenih, jeden pa ubit. Zaprli so najmanj 100 oseb.

imenje ter razdaj je siromakom.“ — V novo obrne liste ter bere: „Ne nosite niti zlata, niti srebra, niti denarja v svojem pasu;“ nadalje: „Kdor hoče za meno, zataji samega sebe, zadeni vsak dan svoj križ, ter hodi za meno.“ Na to zakliče Frančišek: „To je, kar iščem ter želim!“ Nemudoma odvrgne svojo možnjo, palico in črevlje, si pridrži le rasevno rujav haljo, ter se prepaše z vrvo. Takšen je prihajal mej bujni poželjivi svet, takšen propovedoval je o ubožstvu za časa Ezelina in Friderika, ljubezen, pokoro v dnevih sovraštva, bratomornih vojska, nevere. Benediktinski opat z „monte Subazzio“ podari mu cerkev svete Bogorodice pri Asisiji, nazvano Portiuneola. Tu se naseli s svojimi drugovi, katere nazove zbog ponižnosti „patres minores“. Tu jim da sprva pravila, predpisavši jim, da žive mej siromaki, bolniki in gobovci, ter da delajo neumorno. Zatajivši popolnoma svojo voljo, je dejal: „Srečen je sluga, ki se nima boljim, ako ga čislajo in povzdigujejo ljudje, kot tedaj, ko ga zasmehujejo in zaničujejo, kajti človek ni niti več niti manj, kot to, kar je od Boga.“ Ni mu bilo dovolj, da ljubi le ljudi. Prenesel je svojo

ljubav na vse stvari, pojoč je hodil po logih ter pozivljaj ptice imenovavši jih svojimi bratci, da ž njim slavijo Boga, lastovice svoje sestrice proseč, da molče, kadar on pripoveduje, tudi muhe, pepel celo mu je brat. Žitorodno polje, vinske lozice, sivo skalovje in zeleni gozd, vse kar premorejo narava in elementi lepega, vse ga je poživljalo, da slavi in ljubi Boga.

Vsak samostan manjih bratov naj bi imel vrtec z gredicami, polnimi lepih cvetk, za proslavo Božjo. — Iz osrčja njegovega, iz katerega je klila živa ljubezen vrele so pesni, ki so jedine svoje vrste, kakor njih pesnik sam. Bil je jeden prvih pesnikov, ki se je posluževal pri religioznih slavonspevih italijanskega jezika.

Jednega prvih mu učencev brata „Pacifica“ venčal je Friderik II. latorjem. Inocencij III., kateremu se je Frančišek predstavil 1210 l., da si izprosi potrjenje svojemu redu, namreč, da sme propovedovati, prosjačiti, ničesar imeti, menil je, da posel, kateri hoče izvrševati novo društvo, preseza človeške moči ter je zato zavrnil Frančiška. V neki viziji pa se mu prikaže lateranska cerkev, hoteč porušiti se, katero sta podpirala Italijan in Španjol

— Frančišek iz Asiai in Domenico de Guzman. Torej potrdi red začasno le ustno, kasneje pa svečano na četrtem konciliju lateranskem l. 1215. Jedva so bila pretekla štiri leta, brojl je Frančišek ali kakor so ga imenovali običajno „serafski oče“, samo na Italijanskem 5000 učencev. Red širil se je tako ogromno, da je navzlic razkolništvu, katero je polovico Evrope odtrgalo od središča katoliške jednote, za časa francoskega preobrata brojl 115 tisoč udov republike, koje obseg je bil vesoljni svet v 7 tisoč samostanih.

Po beraški opravljeni, hodili so povsodi bosonogi okolu, govorili domači narodni jezik toda z načinom, kakor se mora govoriti narodu, da se ga pridobi in gane, silovito figuralno, dramatično, da celo z nekakim cinizmom, ki je vzbujal jok in smeh. Odtežali se niso ničemur, bali ničesar, iskali opasnosti in muk. Sveti ustanovnik redu zahteval je sam, da se ga, ko bi se izpozabil tolikanj, da prelomi post, tira po ulicah, da se ga bje, ter za njim kriči: „To Vam je požeruh ki se živi o kuretni, ne da drugi kolikaj veste o tem!“ Ponižnost, revščina in ljubezen bile so mu bistvena znamenja. Revščino spošteval je kot

Strajk v Bordeauxu.

Pri strajku tramvajskih služabnikov v Bordeauxu prišlo je mej policijo in strajkujočimi do precej resnega pretepa. Dva policijska agenta je množica pretepla in jima vzela orožje. Bilo je več oseb zaprtih. Proti večeru zbrala se je zopet velika množica, ki je razgrajala in zažgala na raznih krajih mesta tramvajske kioske. Na vojake, ki so posredovali, metalo je ljudstvo kamenje. Prodajalnice in kavarne na trgu Quincoueces so zaprte. Nad 30 oseb so zaprli.

Dogodki na otoku Haiti.

Iz Pariza se poroča, da se vrše obravnave mej volesilami, da bi skupno postopale zaradi zadnjih dogodkov in nasilstev, ki so se vršili na otoku Haiti. Sklenila naj bi se identična ali kolektivna nota in odposlalo več vojnih ladij v Port-au-Prince.

Dopisi.

Iz Kostanjevce 24. junija [Izv. dop.]

Danes ob 1/2 11. uri dopoldne nas je preplašil klic: „gori! gori!“ V malo minutah so pogorele 3 hiše in 2 gospodarski poslopji v tako imenovani „gasi“. Pogoreli so gospodarji Anton Kržičnik, Anton Jančič in Anton Košič. Prva dva sta bila zavarovana, zadnji ne. V hiši Antona Kržičnika sta bila dva najemnika, katerima je vse premoženje zgorelo. Jednemu teh dveh siromakov je zgorelo 9 prašičev, drugi pa se je opeknel prav hudo.

Pohvaliti moram Kostanjevičanje, moške in ženske, ki so jako pridno delali, da se je ubranila še večja nesreča. Še šolska mladina je nosila vodo ali pa pomagala pri brizgalkah. Ne morem pa zamolčati, da so nekateri, katerim je Bog dal malo več sreče, kakor drugim, bili tako trdosrčni, da niso poslali svojih delavcev, ki so zunaj Kostanjevice bili pri krmi, gasilcem na pomoč, ki so truda omagovali. Pohvaliti moram tudi vrlo gasilno društvo Šentjernejsko, katero je bilo prihitelo na pomoč s svojo brizgalko in gasilno društvo Krško ravno tako. Pray grdo pa je bilo, da so naši kmetjski sosede iz najbližjih vasij ogenj le od daleč gledali. To pač ne kaže ljubezni do bližnjega. Od daleč prihite ljudje na pomoč, bližnji sosede pa hladnokrvno gledajo nesrečo svojih soobčanov. Kako naj se imenuje tako počenjanje?

Opomniti mi je še, da imamo tukaj že dolgo gasilno društvo, katero pa obstoji iz samega stotnika.

Povedati bi imel še marsikaj, kar je glede gasilnega orodja graje vredno, pa rajše molčim, saj bi s tem tako nič ne dosegel. Opomniti moram še, da je s Krškimi ognjegasci prihitel tudi blagorodni gospod okrajni glavar na pogorišče.

Domače stvari.

— (Interpelacija.) Poslanec Ivan Naberger in drugovi stavili so do finančnega ministra pretekli torek nastopno interpelacijo: 1.) Kako misli minister upravičiti, da so povodom odprave proste luke v Trstu in uvedanja nove užitninske črte izdana navodila proglašena le v nemškem in italijanskem jeziku in se je v deleži običajni jezik preziral? 2.) Bode li minister uradom, ki se imajo po odpravi proste luke in uvednji nove užitninske črte ustanovili, dal taka navodila, da morajo vsi napisi biti tudi slovenski in da je s slovanskimi strankami, ki so ob dolgi užitninski črti v ogromni

kraljico vseh krepostij, ter kot vez, ki bode vezala in trajno vzdržala društvo njegovih bratov. Ravno ona naj bi bila nagib h krščanskemu blagotvorju. Raje prodajal je knjige, okraše z altarjev, cerkveno obleko, nego da je odpuščal potrebnega bolnika nepokrepčanega.

Nekoč zapovedal je, ko ni imel ničesar drugega, da se da siromašni ženi sveto pismo, katero se je rabilo na koru, da je prodal. „Istinito, dejal je, služi se Bogu bolj s tem, da pomagamo tej siroti v potrebi, nego ako beremo iz te knjige na koru!“

Goreča ta ljubezen svetnikova, ki je objemala vse stvarstvo, bila je le izvir najiskrenejše ljubezni Božje, ter združenja s Kristusom. Kjer je besnelo sovraštvo in nejeđenost, tamkaj javil se je Frančišek kot angelj miru. Pri neki taki priliki nastala je predzadnja kitica o slavnem solnčnem spevu. Ko sta se namreč nekda v Asisiji silno sprijela škof in mestno starešinstvo in je škof one proklel, ti pa objavili, da zanj nema zakona in prepovedali meščanom občevanje z njim in svojci popolnoma, zložil je svetnik naslednjo ki-

večini, ustno in pismeno izključno občeovati le v slovanskem, v deželi običajnem jeziku?

— (Program za Sokolsko slavnost v Pragi.) ki se bode vršila dni 28. do 30. t. m. je na kratko: V soboto v predvečer sestanek v „Mestanski Besedi“ v nedeljo zjutraj vaje za telovadbo — ob 9. uri popoldne sestanek na telovadnem prostoru, kjer prične telovadba ob 4. uri. Telovadilo bode 247 oddelkov iz 159 priglasenih telovadnih sokolskih društev, skupaj 2500 članov na blizu 200 raznih orodjih. Zvečer ob 1/2 8 uri slavnostna predstava v narodnem gledališču, potem društveni sestanek v izložbinem prostoru, banket za vnanje goste in društveni sestanek na Sofijinem otoku. V ponedeljek 29. snidejo se vsa društva v „Vinohradih“ odkoder bode šel slavnostni sprovod na Staromestni trg, do mestnega perivoja. Popoldne zopet telovadba ob 4. uri vaje predtelovadcev i. t. d. ob 8. uri zvečer prijateljski skod v Sofijinskih dvorinah. V torek 30. t. m. zjutraj telovadba in natecanje pojedinih Sokolov, ob 10. uri sestanek v razstavi, ob 3 popoldne ljudska svečanost na Sofijinskem otoku in zvečer sijajna razsvetljava.

— (Za brzovlak v Prago) snidejo se bratje Sokoli in drugi udeležniki jutri popoldne ob 5. uri na južnem kolodvoru. Vlak odpelje se točno ob polu 6. uri. Tam se bode nam pridružila deputacija Tržaškega Sokola, ki pride s poštanim vlakom. Na Zidanem mostu pristopijo bratje Hrvatje, v Celji deputacija Celjskega Sokola itd. V Mariboru, Gradcu, na Dunaji pridruži se več slovenskih domoljubov. Bratje Sokoli, ki ne hoté potovati v Sokolski obleki, imeli bodo čas preobleči se na Dunaji. Na svidenje torej jutri zvečer! Na zdar!

— (Karte za brzovlak v Prago,) ki bode došel iz Ljubljane na Dunaj v soboto zjutraj ob 7. uri in se odpelje ob 8. uri 25 minut z državnega kolodvora, dobe se še jutri v petek zvečer na Dunaji ob 7. do 9. ure v kavarni „Schwarz“ Wollzeile. Cene so za Prago in nazaj: I. razred: 11 gld. 50 kr., II. r. 7 gld., III. r. 3 gld. 90 kr. Listki veljajo 30 dni in se sme dvakrat mej potom ustaviti.

— (Protest) uložil se je proti dopolnilni občinski volitvi v okolici Celjski, ki se je vršila dne 17. t. m.

— (Častnim občanom) imenovala je občina Celjska okolica gosp. Ivana Hausenbichlerja, župana v Žalci in načelnika namestnika v okrajnem zastopu Celjskem.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) ima 26. t. m. ob dveh dopoldne sejo v mestni dvorani z naslednim dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Račun za leto 1890. 3. Poročilo o vprašanji, ali je penzionate za tujce šteti mej dopuščene obrte. 4. Poročilo o uvrstitvi slikanja kazalov in napisov mej rokodelske obrte. 5. Poročilo o vprašanji, kdo sme čevlje prodajati. 6. Poročilo o tem, ali smejo trgovci z modnim in pozamentirskim blagom klobuke prodajati. 7. Poročilo o prometu s Švico in Srbijo. 8. O ulogi zbornice v Gradcu, da bi se kmalu izvršila preuredba krošnjarskega zakona. 9. O ulogi zbornice v Hebu, da bi se sklenila trgovinska pogodba z Brazilijo. 10. O ulogi zbornice v Budčevicah, da bi se skladnina od železniških vozov ne plačevala, ako stoje v ne-

tico k omenjenemu sporu: (Oj, da ga ni najti danes tacega svetnika!): „Da si mi slavljen gospod moj, radi onih, ki odpuščajo iz ljubezni do tebe in trpe slabosti in britkosti. Blagor onim, ki mirno trpe, kajti ti, najvišji, jih bodeš venčal!“ — To kitico prepeva je šel je k škofu in starešinstvu in napravil mir. Smer skoro vsemu Frančiškoveu propovedovanju bila je ta, da preneha sovraštvo, ter vlada sprava (Čujte! čujte! blaženi Anton od Kala! Opazka uredništva.) Neznaten, malo omikan, slaboten bil je sveti mož, toda Bog ulil mu je v besede tako silovito moč, da se je več plemenitih rodbin, ki so se sovražile neznanjsko, besnele mej saboj ter v slepi svoji strasti prelivala kri, spravilo, ter pomirilo. Bratom, katere je namenil v propovedovanje, dejal je: Idita po dva v imenu Božjem ponizno in krotko od jutra do večera v notranji molitvi. Ne govorita prešerno in nepotrebno, na poti bodita ponižna in skromna, kakor da sta v svoji samoti ali celici, kajti bodimo kjer koli, vedno imamo svojo celico, svojega brata — telo pri sebi in duša je puščavnik, ki biva v tej celici, da moli in razmišlja o Bogu. Da li ni duša mirna v tej celici,

deljah in praznikih na progah posameznih tovarnarjev. 11. O vprašanji, ali smejo kleparji in ključničarji postavljati plinovo žarečo luč.

— (Petindvajsetletnica bitke pri Kustoci) praznovala se je danes. Dopoldne ob 10. uri bila v sv. Jakoba cerkvi črna maša, katero je služil kanonik Andrej Zamejec za pred 25 leti v bitki pale vojake. V presbiteriji bil je postavljen bogato okrašen „castrum doloris“ z vojaškimi emblemi in vojaško opravo, kakeršna je bila pred 25 leti. Kranjski veteranski kor poklonil je krasen lovorov venec s slovenskim napisom na črno-žoltem traku. Cerkev je bila natlačeno polna.

— (Iz Čemšenika) se nam piše dne 23. t. m.: Prečastnemu gospodu Ivanu Krst. Vrhovniku, novoimenovanemu župniku Trnovskemu, izročila je danes občina Št. Ožboldska, zastopana po gosp. županu Francu Čukjatiu, obč. svet. Francu Konšku in Valentinu Kolenci diplomu častnega občanstva, želeč vrlemu duhovniku-rodoljuba še mnogo let.

— (Tridesetletnico) svojega duhovništva praznoval je dne 21. t. m. g. dekan Gajšek na Dobrni.

— (Nova poštna poslopja) gradila bode vlada v več mestih. Zbornici poslancev predloženi zakonski načrt dovoljuje vladi za poštno poslopje v Ljubljani 228.000 gld., v Mariboru 189.840 gld. kredita.

— (Brezplačno cepljenje koz) Vsak četrtek popoldne ob 3. uri se bodo brezplačno stavile koze v mestni dvorani v Ljubljani.

— (Izlet v Šent-Jernej) priredi v nedeljo 28. t. m. popoldne „Dolenjski Sokol“. Vspored: 1. Odhod iz Novega mesta ob 1. uri z meščansko godbo iz Čitalnice. 2. V Šent Jerneji v gostilni g. Zagorca prosta zabava s telovadbo na drogu, bradlah in prostimi vajami, godbo, petjem in igro: „Ponesrečena glavna skušnja“. — Ustop sloboden. Pričakuje se obilne udeležbe in Kostanjevice in bližnjih krajev.

— (Celovski pešpolk grof Khevenhüller štev. 7.) praznoval je včeraj svojo dvestoletnico. Zjutraj je bila mej strelom kanonov budnica, potem maša, defilovanje, popoldne sijajen banket. Cesar je z Reke polku brzojavno čestital.

— (Železnica na žico.) V Trstu name-ravajo zgraditi železnico na žico na vrh v Skorkolo. Inženjer dr. Geiringer dobil je že dovoljenje od mestne občine. Sicer je ta projekt že star deset let in se je vedno odlašal zaradi pomankanja denarjev. Bode li sedanji podjetnik srečnejši, to se bode pokazalo.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) podaril je gospod magister Feliks Ferik, hišni posestnik v Mariboru, 20 gld. Bog plati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Reka 25. junija. Vrnivši se z admiralne ladije „Victoria“ ogledal si cesar „Casino patriotico“, kazino filharmoničnega društva in trgovinski muzej. K dvornemu obedu bili so razven tujih dostojanstvenikov povabljeni načelniki oblastev. Ob 8. uri odpeljal se je cesar mej neprestanimi naidušenimi ovacijami na jaht „Miramare“. Triindvajset ladij, na ka-

onda ne služi zunanja celica vernikom v nič. V narodu obnašajta se tako, da imado vsi oni, ki vaju vidiyo in slišijo, povod hvaliti nebeškega očeta. Vsem pripovedujta mir, toda imejta ga tako na ustih, kakor na srci in to še celo več. Ne dajate nikdar povoda, da se ljud jezi ali pohujšuje. (Čujte! čujte! blaženi Anton od Kala. Opaz. uredn.) — Mnogi zdeli se vam bodo, da so otroci hudičevi, ki bodo nekada otroci Jezusovi. —

To so prekrasni nauki svetega Frančiška iz Asisija. Po teh naukih naj se ravna, naj deluje ona, hvala Bogu mala jata krivih prorokov, ki ima vedno usta polna vere in pobožnosti, a so jim dela nasprotna. Njihovo srce, njihova duša o tem ne ve ničesar, niti ne čuti, ter je polna zelotizma, fanatizma, farizejske nestrpnosti in ljutega sovraštva do vseh naprav vesoljnega človeštva. Potem stoprav postal bode zlati nauk našega izveličarja kri in meso. Ta nauk se glasi:

— „Mir bodi mej vami!“ —

V Gorici, na dan svetega Barnabe 1891.

terih je bil cvet Reškega prebivalstva, napravilo je pri cesarjevem odhodu špalir. Ko je „Miramare“ plul mimo angleškega brodograjskega, streljale so vse ladje s kanoni mej neprestanimi ovacijami občinstva.

Potsdam 25. junija. Cesar zvečer v Kiel odpotoval.

Belgrad 24. junija. Turški uradni list za vilajet kosovski javlja, da je zdravniška preiskava dognala, da se je avstro-ogerski podkonzul v Prizrendu, pl. Pilinski z revol-verjem v sence ustrelil. Pilinskega gospa je povadala, da je njen soprog ostavil troje pisem, jedno za svojega očeta, jedno za avstrijskega konzula v Skoplju, jedno za njo. Rekla je dalje, da njen mož že veliko tednov ni mogel spati in se mu je bil duh omračil. V pismu na soprogo toži Pilinski, da že tri noči ni očesa zatisnil in da je četrtega dne zjutraj moral popiti precej konjaka.

Razne vesti.

* (Ženski tajniki.) Angleški generalni poštni vodja Baikes daje tajniške službe pri generalnem poštneju posebno rad damam. Do zdaj so bili v teh službah izključno moški. Sto in deset dam, ki so naredile izpite, dobilo bode takoj službe. Prva plača je 600 goldinarjev našega denarja v zlatu.

* (Volkovi v Bosni.) Iz Livna se poroča, da so že večkrat napadli volkovi črede ovac in odnesli posamične ovce. Tik dalmatinske meje napadli so celo štiriletnega vola. Pretekli teden ustrelil je neki seljak volkuljo ter vzel iz nje ležišča 6 mladih volkov. Oblasti priredile bodo splošen lov in se je nadejati, da bodo kmalu zginoli neljubi gostje.

* (Poplavljen rudnik.) V rudnik „Concepcion“ v San Louisu v Meksiki udril je voden vrtnec, ki je preplaval ves rudnik in tudi v okolici napravil veliko škodo. Triindvajset ljudi prišlo je ob življenje, trideset pa je bilo več ali manj poškodovanih.

* (Skupaj zraščena dvojčka.) V Skrejšovu na Češkem rodila sta se 20. januarja 1877. leta dvojčka ženskega spola, ki sta bila na jedni strani skupaj zraščena. Zdaj sta v Parizu, kjer bode deklici nastopili v gledališču de la Gaite. Postali sta umetnici in pojeta in svirata gosli.

* (Požar v zverinjaku.) V nekem zverinjaku v Ilkestonu na Angleškem začelo je goreti mej predstavo. Mej občinstvom nastala je velika zmešnjava in je vse bežalo proti izhodu. Vender so pogasili ogenj še predno se je razširil do kletk, v katerih so bile zverine. Mnogo ljudi je bilo ožganih in ranjenih v veliki gneči.

* (Deklica z mrtvaško glavo.) V zadnji seji medicinske družbe v Berlinu predstavil je dr. Saalfeld deklico, kateri pogledati obraz je bilo groza. Stara je 26 let, a že v 16. letu je zbolela na bolezen „lupus“, katera ji je razjedila lica, nos in desno oko popolnoma. Vsa prizadevanja zdravnikov bila so brezuspešna. Obraz nesrečnega dekleta podoben je mrtvaški glavi. Prišla je v Berlin, da bi se zdravila, a tudi tam jej ne morejo pomoči.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-79)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

24. junija.

Pri **Malléi**: Stein, Kirschbaumer, Jenitsch, Goebl z Dunaja. — Auer, Reinbacher, Biederman, Gebauer iz Gradca. — Senitz iz Celja. — Dr. Klunek z Bleda.

Pri **Siemu**: Zeberer, Bernik, Epstein, Franke, Novak z Dunaja. — Parma iz Gradca. — Walzer iz Celja. — Gaberšek iz Gorice. — Moline, Fabr iz Trbiča.

Pri **južnem kolodvoru**: Cvija iz Zagreba. — Goljevšek iz Gorice. — Boda necky z Dunaja. — Luchinger iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

dne 24. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Reč,	5 53	Surovo maslo,	65
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 25	Mleko, liter :	10
Ajda,	5 36	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 53	Telečje	50
Koruz,	5 80	Svinjasko	64
Krompir,	2 41	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec.	35
Grah,	9	Golob	18
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	142
Maslo,	kgr. 84	Slama,	232
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	420

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. junija	7. zjutraj	736.9 mm.	17.0° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.7 mm.	26.0° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	735.3 mm.	18.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 20.5°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 25. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 40	92 40
Srebrna renta	92 45	92 45
Zlata renta	110 90	111 05
5% marčna renta	102 45	102 25
Akcije narodne banke	1018	1017
Kreditne akcije	298 25	298
London	117 05	117 15
Srebro	—	—
Napol.	9 27	9 28
C. kr. cekini	5 56	5 54
Nemške marke	57 42 1/2	57 47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	50
Ogerska papirna renta 5%	101	70
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	—

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Št. 1134.

Natečaj.

Razno popraviljanje, oziroma novo zidanje pri šolskem poslopij v **Hrušici** oddalo se bode potom

minuendo-licitacije

katera bode **dne 8. julija t. l.** ob 9 1/2. uri zjutraj v občinskem uradu v Podgradu, onemu, ki bode predložil najugodnejšo ponudbo.

Vsa dela so skupno cenjena na 4119 gld. 48 kr.

Natančnejši pogoji so na ogled pri županstvu v Podgradu.

Županstvo občine Podgrad v Istri

dne 23. junija 1891.

(535—1)

Posojilnica v Ribnici

registrovana zadruga z omejeno zavezo

vabi svoje gg. zadrugnike na

III. OBČNI ZBOR

kateri bode

v nedeljo, dne 28. junija t. l., ob 4. uri popoldne

v zadrugi pisarni.

Dnevni red: 1.) Poročilo načelnštva za l. 1890. 2.) Volitev načelnštva. 3.) Slučajni predlogi.

(534—1)

Načelnštvo.

Radgonska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

Radgonska

čista alkalična kiselica.

Glavna zaloga pri

J. LININGER-ji

v Ljubljani, Rimska cesta hl. št. 6.

Prodaja po prvotnih cenah.